

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** **UREDBA (EU) br. 1215/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**
od 12. prosinca 2012.
o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima
(preinačena)
(SL L 351, 20.12.2012., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Uredba (EU) br. 542/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.	L 163	1	29.5.2014.
► <u>M2</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/281 od 26. studenoga 2014.	L 54	1	25.2.2015.

Koju je ispravio:

- **C1** Ispravak, SL L 160, 29.5.2014, str. 40 (1215/2012)
- **C2** Ispravak, SL L 202, 28.7.2016, str. 57 (1215/2012)

▼B**UREDBA (EU) br. 1215/2012 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 12. prosinca 2012.

o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

(preinačena)

POGLAVLJE I.

PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje u građanskim i trgovačkim stvarima, bez obzira na vrstu suda. ►C1 Ne proteže se posebno na porezne, carinske ili upravne predmete ◄ ili na odgovornost države za radnje i propuste u izvršavanju javnih ovlasti (*acta iure imperii*).

▼C2

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

▼B

- (a) osobna stanja i pravnu i poslovnu sposobnost fizičkih osoba, stvarna prava koja proizlaze iz bračnog odnosa ili odnosa za koji se prema pravu koje se primjenjuje na takav odnos smatra odnosom s učincima sličnim braku;
- (b) stečaj, postupke u vezi likvidacije nesolventnih trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba, postupke prisilnog poravnanja ili slične postupke;
- (c) socijalno osiguranje;
- (d) arbitražu;
- (e) obveze uzdržavanja koje proizlaze iz obiteljskog odnosa, roditeljstva, braka ili tazbinskog srodstva;
- (f) oporuke i nasljeđivanje, uključujući obveze uzdržavanja koje nastaju na temelju smrti.

Članak 2.

U smislu ove Uredbe:

- (a) „sudska odluka” znači svaka odluka koju je donio sud države članice, bez obzira kako se naziva, uključujući nalog, naredbu, odluku ili nalog o izvršenju, kao i odluku o utvrđivanju troškova, koju izdaje sudski službenik.

U smislu poglavlja III. ►C2 „sudska odluka” uključuje privremene mjere, među ostalim mjere osiguranja, koje naloži sud koji na temelju ove Uredbe ima nadležnost u pogledu glavne stvari. To ne uključuje privremene mjere, među ostalim mjere osiguranja, koje nalaže sud koji nije pozvao tuženika, ◄ osim ako je sudska odluka koja sadrži mjeru dostavljena tuženiku prije izvršenja;

- (b) „sudska nagodba” znači nagodba koju je odobrio sud države članice ili koja je sklopljena pred sudom države članice tijekom postupka;
- (c) „vjerodostojna isprava” znači isprava koja je formalno sastavljena ili registriran kao vjerodostojna isprava u državi članici porijekla i čija vjerodostojnost:

▼ B

- i. se odnosi na potpis i sadržaj isprave; te
- ▶ **C2** ii. je utvrđena od strane javnog tijela ili ◀ drugog tijela ovlaštenog u tu svrhu;
- (d) ▶ **C2** „država članica porijekla” znači država članica u kojoj je, ovisno o slučaju, sudska odluka donesena, sudska nagodba potvrđena ili zaključena, ili vjerodostojna isprava formalno sastavljena ili registrirana; ◀
- (e) „zamoljena država članica” znači država članica u kojoj se zahtijeva priznavanje sudske odluke ili u kojoj se zahtijeva izvršenje sudske odluke, sudske nagodbe ili vjerodostojne isprave;
- (f) „sud porijekla” znači sud koji je donio sudsku odluku čije se priznavanje ili izvršenje zahtijeva.

Članak 3.

U smislu ove Uredbe izraz „sud” uključuje sljedeća tijela u mjeri u kojoj imaju nadležnost u stvarima iz područja primjene ove Uredbe:

- (a) u Mađarskoj, u skraćenim postupcima u vezi platnih naloga (fizetési meghagyásos eljárás), javni bilježnici (közjegyző);
- (b) u Švedskoj u skraćenim postupcima u vezi platnih naloga (betalningsföreläggande) i pomoć kod izvršenja (handräckning): služba za izvršenje (Kronofogdemyndigheten).

POGLAVLJE II.

NADLEŽNOST

ODJELJAK I.

Opće odredbe*Članak 4.*

1. Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.
2. Na osobe koje nisu državljani države članice u kojoj imaju domicil primjenjuju se pravila o nadležnosti koja se primjenjuju na državljane te države članice.

Članak 5.

1. Osobe koje imaju domicil u državi članici mogu biti tužene pred sudovima druge države članice, samo na temelju pravila iz odjeljaka 2. do 7. ovog poglavlja.

▼B

2. Posebno, pravila o nacionalnoj nadležnosti, o kojima Komisiju u skladu s točkom (a) članka 76. stavka 1. obavješćuju države članice, ne primjenjuju se na osobe iz stavka 1.

Članak 6.

1. Ako tuženik nema domicil u državi članici, nadležnost sudova države članice se, u skladu s člankom 18. stavkom 1., člankom 21. stavkom 2. i člancima 24. i 25., utvrđuje pravom te države članice.

2. Svaka osoba s domicilom u državi članci može se, bez obzira na njezino državljanstvo, u pogledu takvog tuženika, u toj državi članici pozvati na pravila o nadležnosti koja su tamo na snazi, posebno ona o kojima su države članice dužne obavijestiti Komisiju sukladno točki (a) članka 76. stavka 1., na isti način kao i državljani te države članice.

*ODJELJAK 2.***Posebna nadležnost***Članak 7.*

Osoba s domicilom u državi članici može biti tužena u drugoj državi članici:

1. (a) u stvarima povezanim s ugovorom, pred sudom mjesta izvršenja konkretne obveze;
- (b) za potrebe ove odredbe, te ako nije drukčije dogovoreno, mjesto izvršenja konkretne obveze je:
 - u slučaju prodaje robe, mjesto u državi članici u kojoj je roba dostavljena ili trebala biti dostavljena sukladno ugovoru,
 - u slučaju pružanja usluga, mjesto u državi članici u kojoj su usluge pružene ili trebale biti pružene sukladno ugovoru;
- (c) ako se ne primjenjuje točka (b), primjenjuje se točka (a);
2. u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja;
3. u pogledu građanske tužbe za naknadu štete ili povrat u prijašnje stanje koja se temelji na djelu zbog kojeg se pokreće kazneni postupak, u mjeri u kojoj taj sud ima nadležnost prema vlastitom pravu voditi parnični postupak;
4. u pogledu građanske tužbe za povrat, temeljene na vlasništvu, kulturnog predmeta kako je definiran u točki 1. članka 1. Direktive 93/7/EEZ, koju je podnijela osoba koja zahtijeva vraćanje tog predmeta, pred sudom mjesta u kojem se predmet nalazi u trenutku pokretanja postupka;

▼B

5. u pogledu spora koji nastaje iz poslovanja podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice pred sudom mjesta u kojem se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili poslovna jedinica;
6. u pogledu spora protiv osnivača, upravitelja ili ovlaštenika *trusta* nastalog na temelju zakona ili pisanog instrumenta ili utemeljenog usmeno i zabilježenog u pisanom obliku, pred sudovima države članice u kojoj je domicil *trusta*;
7. u pogledu spora u vezi plaćanja naknade za spašavanje tereta, pred sudom pod čijom nadležnošću je predmetni teret:
 - (a) zadržan zbog osiguranja plaćanja; ili
 - (b) mogao biti zadržan ali je dano osiguranje ili drugo jamstvo;

uz uvjet da se ova odredba primjenjuje samo ako se tvrdi da tuženik ima pravo na teretu ili da ga je imao u vrijeme njegova spašavanja.

Članak 8.

Osoba koja ima domicil u državi članici, može također biti tužena:

1. ako je ona jedan od više tuženika, pred sudom mjesta u kojem jedan od njih ima domicil, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima;
2. kao treća strana u postupku zbog jamstva ili u bilo kojem postupku protiv treće strane, pred sudom na kojemu je pokrenut prvotni postupak, osim ako je postupak pokrenut isključivo s ciljem izuzimanja te osobe iz nadležnosti suda koji bi bio nadležan u njezinome slučaju;
3. ako je riječ o protutužbi koja proizlazi iz istog ugovora ili činjeničnog stanja kao i prvotna tužba, pred sudom na kojemu je u tijeku prvotni postupak;
4. u stvarima koji se odnose na ugovor, ako se tužba može povezivati s tužbom protiv istog tuženika u stvarima koji se odnose na stvarna prava na nekretnine, pred sudom države članice u kojoj se nalazi nekretnina.

Članak 9.

Ako je u skladu s ovom Uredbom sud države članice nadležan za postupke koje se odnose na odgovornost zbog korištenja broda, taj sud ili bilo koji drugi zamjenski sud, utvrđen unutarnjim pravom, nadležan je za odlučivanje u sporovima za ograničavanje takve odgovornosti.

▼ B

ODJELJAK 3.

Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje

Članak 10.

U stvarima koje se odnose na osiguranje, ► **C2** nadležnost se utvrđuje ovim odjeljkom, ne dovodeći u pitanje članak 6. i članak 7. točku 5. ◀

Članak 11.

1. Osiguravatelj s domicilom u državi članici može biti tužen:
 - (a) pred sudovima države članice u kojoj ima domicil;
 - (b) u drugoj državi članici, u slučaju tužbi koje podnose ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik osiguranja, pred sudovima mjesta u kojem tužitelj ima domicil; ili
 - (c) ako je suosiguravatelj, pred sudovima države članice u kojoj je započet postupak protiv glavnog osiguravatelja.
2. Osiguravatelj koji nema domicil u državi članici, ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice, smatra se da ima domicil u toj državi članici.

Članak 12.

U pogledu osiguranja od odgovornosti ili osiguranja nepokretne imovine, osiguravatelj može također biti tužen pred sudom u mjestu u kojem se dogodila štetna radnja. Isto se primjenjuje ako su pokretna i nepokretna imovina obuhvaćene istom policom osiguranja i obje su pogođene istim događajem.

Članak 13.

1. U pogledu osiguranja od odgovornosti, osiguravatelj također može, ako to dopušta pravo suda, sudjelovati u postupku koji je oštećena stranka pokrenula protiv osiguranika.
2. Članci 10., 11. i 12. primjenjuju se na tužbe koje podigne oštećena stranka izravno protiv osiguravatelja, ako je takva izravna tužba dopuštena.
3. ► **C2** Ako pravo koje uređuje izravne tužbe predviđa da ugovaratelj osiguranja ili osiguranik budu obuhvaćeni istom tužbom, za njih je nadležan isti sud. ◀

Članak 14.

1. Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 3., osiguravatelj može pokrenuti postupak samo pred sudovima države članice u kojoj tuženik ima domicil, bez obzira je li ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik.

▼B

2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim u skladu s ovim Odjeljkom teče prvotni postupak.

Članak 15.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;
2. koji omogućuje ugovaratelju osiguranja, osiguraniku ili korisniku pokretanje postupka pred sudom različitim od suda koji je naveden u ovom odjeljku;
3. koji je sklopljen između ugovaratelja osiguranja i osiguravatelja, od kojih oba u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi članici, i koji ima za učinak prenošenje nadležnosti na sudove te države članice čak i ako se štetni događaj dogodio u inozemstvu, pod uvjetom da takav sporazum nije suprotan pravu te države članice;
4. koji je zaključen s ugovarateljem osiguranja koji nema domicil u državi članici, osim ako je osiguranje obvezno ili se odnosi na nekretnine u državi članici; ili
5. koji se odnosi na ugovor o osiguranju u mjeri u kojoj pokriva jedan ili više rizika iz članka 16.

Članak 16.

Točka 5. članka 15. odnosi se na sljedeće rizike:

1. svaki gubitak ili štetu na:
 - (a) morskim plovilima, pučinskim objektima ili onima na otvorenom moru ili na zrakoplovu, koji su posljedica rizika povezanih s njihovim korištenjem u gospodarske svrhe;
 - (b) robi u provozu, osim putničke prtljage, ako se provoz sastoji od prijevoza ili uključuje prijevoz tim plovilima ili zrakoplovom;
2. svaku odgovornost, osim tjelesne povrede putnika, gubitka ili oštećenja njihove prtljage:
 - (a) koja proizlazi iz korištenja ili upravljanja plovilima, objektima ili zrakoplovom iz točke 1. podtočke (a), ako u slučaju posljednjeg, pravo države članice u kojoj je takav zrakoplov registriran ne zabranjuje sporazume o nadležnosti koji se odnose na osiguranje od takvih rizika;
 - (b) za gubitak ili štetu koju je prouzročila roba u provozu, kako je opisano u točki 1. podtočki (b);
3. svaki financijski gubitak povezan s korištenjem ili upravljanjem plovilima, objektima ili zrakoplovom iz točke 1. podtočke (a), posebno gubitak tereta ili čartera;

▼B

4. svaki rizik ili interes povezan s nekim od onih iz točaka 1. do 3.;
5. neovisno o točkama 1. do 4., sve „velike rizike”, kako su utvrđeni u Direktivi 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ⁽¹⁾.

*ODJELJAK 4.***Nadležnost za potrošačke ugovore***Članak 17.*

1. U pitanjima u vezi ugovora kojeg sklapa osoba, potrošač, u svrhu koja se može smatrati da je izvan njegove profesionalne ili gospodarske djelatnosti, nadležnost se utvrđuje ovim Odjeljkom, ne dovodeći u pitanje članak 6. i točku 5. članka 7., ako:

- (a) je riječ o ugovoru o kupoprodaji robe s obročnom otplatom cijene;
- (b) je riječ o ugovoru o zajmu s obročnom otplatom ili o ugovoru o bilo kakvom drugom obliku kredita, sklopljenim za financiranje prodaje robe; ili
- (c) u svim drugim slučajevima, ako je ugovor sklopljen s osobom koja obavlja trgovačku ili profesionalnu djelatnost u državi članici u kojoj potrošač ima domicil, ili ako na bilo koji način usmjerava svoje djelatnosti u tu državu članicu ili više država uključujući tu državu članicu, ugovor spada u okvir te djelatnosti.

2. Ako potrošač sklopi ugovor sa strankom koja nema domicil u državi članici ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, za tu se stranku u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice smatra da ima domicil u toj državi članici.

3. Ovaj se odjeljak ne primjenjuje na ugovor o prijevozu, osima ako se ne radi o ugovoru u kojem je u cijenu uračunata kombinacija prijevoza i smještaja.

Članak 18.

1. Potrošač može pokrenuti postupak protiv druge ugovorne stranke bilo pred sudovima države članice u kojoj ta stranka ima domicil, ili, neovisno o domicilu druge stranke, pred sudovima mjesta gdje potrošač ima domicil.

2. Druga ugovorna stranka može pokrenuti postupak protiv potrošača samo pred sudovima države članice u kojoj potrošač ima domicil.

3. Ovaj članak ne utječe na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim, u skladu s ovim Odjeljkom, teče prvotni postupak.

⁽¹⁾ SL L 335, 17.12.2009., str. 1.

▼B*Članak 19.*

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;
2. koji omogućuje potrošaču pokretanje postupka pred sudom različitim od suda koji je naveden u ovom odjeljku; ili
3. koji je sklopljen između potrošača i druge ugovorne stranke, od kojih oba u vrijeme sklapanja ugovora imaju domicil ili uobičajeno boravište u istoj državi članici i kojim se prenosi nadležnost na sudove te države članice, pod uvjetom da taj sporazum nije suprotan pravu te države članice.

*ODJELJAK 5.***Nadležnost za pojedinačne ugovore o radu***Članak 20.*

1. U stvarima koje se odnose na pojedinačne ugovore o radu, nadležnost se određuje ovim Odjeljkom, ne dovodeći u pitanje članak 6., točku 5. članka 7., ►C2 te u slučaju postupka protiv poslodavca, točku 1. članka 8. ◄

2. Kada zaposlenik sklapa pojedinačni ugovor o radu s poslodavcem koji nema domicil u državi članici ali ima podružnicu, predstavništvo ili drugu poslovnu jedinicu u jednoj od država članica, u sporovima koji proizlaze iz poslovanja te podružnice, predstavništva ili poslovne jedinice, smatra se da poslodavac ima domicil u toj državi članici.

Članak 21.

1. Poslodavac s domicilom u državi članici može biti tužen:

(a) pred sudom države članice u kojoj ima domicil; ili

(b) u drugoj državi članici:

- i. pred sudom mjesta u kojem ili iz kojeg zaposlenik redovno obavlja svoj rad ili pred sudom zadnjeg mjesta u kojem je tako radio; ili
- ii. ako zaposlenik redovno ne obavlja ili nije obavljao svoj rad u jednoj te istoj zemlji, pred sudom mjesta u kojima se nalazi ili se nalazila poslovna jedinica koja ga je zaposlila.

2. Poslodavac koji nema domicil u državi članici može biti tužen pred sudom države članice u skladu s točkom (b) stavka 1.

▼B*Članak 22.*

1. Poslodavac može pokrenuti postupak samo pred sudom države članice u kojoj zaposlenik ima domicil.
2. Odredbe ovog odjeljka ne utječu na pravo podizanja protutužbe pred sudom pred kojim, u skladu s ovim odjeljkom, teče prvotni postupak.

Članak 23.

Od odredaba ovog odjeljka može se odstupiti samo sporazumom:

1. koji je sklopljen nakon nastanka spora;
2. koji omogućuje zaposleniku pokretanje postupka pred sudom različitim od onog koji je naveden u ovom odjeljku.

*ODJELJAK 6.***Isključiva nadležnost***Članak 24.*

Sljedeći sudovi države članice imaju isključivu nadležnost, neovisno o domicilu stranaka:

1. u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ili najam/zakup nekretnina, sudovi države članice u kojoj se nekretnina nalazi.

Međutim, u postupcima čiji je predmet najam/zakup nekretnine zaključeni radi privremene privatne uporabe na najduže šest uzastopnih mjeseci, sudovi države članice u kojoj tuženik ima domicil također imaju nadležnost, ako je najmoprimac/zakupnik fizička osoba, te da najmodavac/zakupodavac i najmoprimac/zakupnik imaju domicil u istoj državi članici;

2. u postupcima čiji je predmet valjanost osnivanja, ništavost ili prestanak trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba ili udruženja fizičkih ili pravnih osoba ili valjanost odluka njihovih tijela, sudovi države članice u kojoj trgovačko društvo, pravna osoba ili udruženje imaju svoje sjedište. Radi utvrđivanja sjedišta, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava;
3. u postupcima čiji je predmet valjanost upisa u javne registre, sudovi države članice u kojoj se vodi registar;
4. u postupcima u vezi registracije ili valjanosti patenata, žigova, dizajna ili drugih sličnih prava koje je potrebno deponirati ili registrirati, neovisno o tome je li pitanje pokrenuto na temelju tužbe ili prigovora, sudovi države članice kojima je podnesen zahtjev za deponiranje ili registraciju, u kojoj je deponiranje ili registracija izvršena ili se pod uvjetima iz instrumenta Unije ili međunarodne konvencije smatra da su izvršeni.

▼B

Ne dovodeći u pitanje nadležnost Europskog ureda za patente prema Konvenciji o dodjeli europskih patenata koja je potpisana 5. listopada 1973. u Münchenu, sudovi svake države članice imaju isključivu nadležnost u postupcima za registraciju ili valjanost svakog europskog patenta koji je dodijeljen za tu državu članicu;

5. u postupcima koji se odnose na izvršenje sudskih odluka, sudovi države članice u kojoj je sudska odluka izvršena ili treba biti izvršena.

*ODJELJAK 7.***Prorogacija nadležnosti***Članak 25.*

1. Ako su se stranke neovisno o njihovu domicilu, sporazumjele da sud ili sudovi države članice imaju nadležnost u rješavanju sporova koji su nastali ili mogu nastati u vezi određenog pravnog odnosa, taj sud ili sudovi je nadležan/su nadležni, osim ako je sporazum ništav u pogledu njegove materijalne valjanosti prema pravu te države članice. Ta nadležnost je isključiva osim ako su se stranke drukčije sporazumjele. Sporazum o nadležnosti se sklapa:

- (a) u pisanom obliku ili se potvrđuje u pisanom obliku;
 - (b) u obliku koji je u skladu s praksom koja je ustaljena među strankama;
 - (c) u međunarodnoj trgovini, u obliku koji je u skladu s običajima koji su poznati strankama ili bi im morali biti poznati, a koji su opće poznati u međunarodnoj trgovini i redovito ih poštuju stranke ugovora iste vrste u okviru trgovine o kojoj je riječ.
2. Svaka komunikacija elektroničkim sredstvima koja omogućuje trajni zapis sporazuma smatra se jednaka „pisanom obliku”.
3. Sud ili sudovi države članice kojima je dodijeljena nadležnost na temelju akta o osnivanju *trusta* imaju isključivu nadležnost u postupcima pokrenutima protiv osnivača, upravitelja ili korisnika ako je riječ o odnosima tih osoba ili njihovih prava ili obveza u okviru *trusta*.
4. Sporazumi ili odredbe akta o osnivanju *trusta* kojima se dodjeljuje nadležnost nemaju pravnu snagu ako su suprotni člancima 15., 19. i 23., ili ako isključuju nadležnost sudova koji na temelju članka 24. imaju isključivu nadležnost.

▼B

5. Sporazum o nadležnosti koji je dio ugovora, smatra se sporazumom neovisnim od drugih uvjeta ugovora.

Valjanost sporazuma o nadležnosti ne može se osporavati samo zbog nevaljanosti ugovora.

Članak 26.

1. Osim nadležnosti koja proizlazi iz drugih odredaba ove Uredbe, nadležan je sud države članice pred kojim se tuženik upušta u postupak. Ovo se pravilo ne primjenjuje ako se tuženik upustio u postupak kako bi osporavao nadležnost ili ako je drugi sud isključiva nadležan temeljem članka 24.

2. ►**C2** U stvarima iz odjeljaka 3., 4., i 5. u kojima je tuženik ugovaratelj osiguranja, ◀ osiguranik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik, sud, prije utvrđivanja nadležnosti prema stavku 1., osigurava da je tuženik obaviješten o svom pravu osporavanja nadležnosti suda i o posljedicama upuštanja ili neupuštanja u postupak.

*ODJELJAK 8.***Razmatranje nadležnosti i dopustivosti***Članak 27.*

Ako je pred sudom države članice pokrenut postupak koji se prvenstveno tiče stvari za koju su nadležni sudovi druge države temeljem članka 24., taj se sud po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim.

Članak 28.

1. Ako je tuženik koji ima domicil u državi članici tužen pred sudom druge države članice, te se nije upustio u postupak, sud se po službenoj dužnosti proglašava nenadležnim, osim ako njegova nadležnost ne proizlazi iz odredaba ove Uredbe.

2. Sud zastaje s postupkom na ono vrijeme koje je potrebno da se utvrdi je li tuženiku bilo omogućeno pravodobno zaprimiti pismeno kojim se pokreće postupak ili slično pismeno kako bi mu se omogućilo pripremiti obranu ili poduzeti potrebne korake u tom smjeru.

3. Članak 19. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvanjudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena) ⁽¹⁾ primjenjuje se umjesto stavka 2. ovog članka, ako je pismeno kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismeno trebalo poslati iz jedne države članice u drugu sukladno ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL L 324, 10.12.2007., str. 79.

▼B

4. Ako se ne primjenjuje Uredba (EZ) br. 1393/2007, primjenjuje se članak 15. Haške konvencije od 15. studenoga 1965. o dostavi u inozemstvo sudskih i izvansudskih pismena u građanskim i trgovačkim stvarima, ako je pismeno kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismeno trebalo poslati u inozemstvo sukladno toj Konvenciji.

*ODJELJAK 9.***Litispencija i povezani postupci***Članak 29.*

1. Ne dovodeći u pitanje članak 31. Stavak 2., ako su pred sudovima različitih država članica pokrenuti postupci u pogledu istog predmeta spora između istih stranaka, svaki sud, osim onog koji je prvi pokrenuo postupak, po službenoj dužnosti zastaje s postupkom sve dok se ne utvrdi nadležnost suda koji je prvi pokrenuo postupak.

2. U slučajevima iz stavka 1., na zahtjev suda pred kojim je pokrenut postupak povodom spora, svaki drugi sud pred kojim je pokrenut postupak bez odgode obavješćuje prethodni sud o datumu pokretanja postupka u skladu s člankom 32.

3. Ako se utvrdi nadležnost suda koji je prvi pokrenuo postupak, ►C2 svaki sud osim tog suda proglašava se nenadležnim u korist tog suda. ◄

Članak 30.

1. Ako povezani postupci teku pred sudovima različitih država članica, svaki sud osim suda koji je prvi pokrenuo postupak može zastati s postupkom.

2. Ako teče postupak pred sudom koji je prvi pokrenuo postupak koji je prvostupanjski sud, svaki drugi sud može također, na zahtjev jedne od stranaka, odbiti nadležnost ako sud koji je prvi pokrenuo postupak nadležan u stvarima o kojima je riječ te ako njegovo pravo omogućuje spajanje postupaka.

3. Za potrebe ovog članka, postupci se smatraju povezanim ako među njima postoji toliko bliska veza da postoji interes da se odvijaju zajedno i da bude donesena jedna sudska odluka, kako bi se izbjegla opasnost donošenja proturječnih sudskih odluka zbog vođenja odvojenih postupaka.

Članak 31.

1. Ako je za odlučivanje isključivo nadležno više sudova, svaki sud osim suda koji je prvi započeo postupak proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

2. Ne dovodeći u pitanje članak 26., ako postupak pokrene sud države članice kojem je sporazumom iz članka 25. dodijeljena isključiva nadležnost, svaki sud druge države članice prekida postupak do trenutka kada se sud koji je pokrenuo postupak na temelju sporazuma proglasi nenadležnim temeljem sporazuma.

▼B

3. Ako sud koji je određen u sporazumu utvrdi nadležnost u skladu sa sporazumom, svaki sud druge države članice proglašava se nenadležnim u korist tog suda.

4. Stavci 2. i 3. ne primjenjuju se na stvari iz odjeljaka 3., 4. i 5., ako je tužitelj ugovaratelj osiguranja, osiguranik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik, te ako sporazum nije valjan prema odredbama iz ovih odjeljaka.

Članak 32.

1. U svrhu ovog odjeljka smatra se da je sud pokrenuo postupak:

(a) u trenutku kada je pismo kojim se pokreće postupak ili jednako-vrijedno pismo predano sudu, pod uvjetom da tužitelj nije nakon toga propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti za potrebe dostave pisma tuženiku; ili

(b) ako se pismo mora dostaviti prije podnošenja sudu, u trenutku kada ga je zaprimilo tijelo odgovorno za dostavu, pod uvjetom da tužitelj nije nakon toga propustio poduzeti korake koje je trebao poduzeti radi podnošenja pisma sudu.

Tijelo odgovorno za dostavu iz točke (b) prvo je tijelo koje zaprima pismo koje se dostavlja.

2. Sud ili tijelo odgovorno za dostavu iz stavka 1., bilježi datum podnošenja pisma kojim se pokreće postupak ili jednakovrijednog pisma ili datum primitka pisma koje treba dostaviti.

Članak 33.

1. Kada se nadležnost temelji na članku 4. ili na člancima 7., 8. ili 9., a pred sudom treće države teče postupak u vrijeme kada je pred sudom države članice pokrenut postupak u vezi s istim predmetom spora i između istih stranaka kao što je postupak pred sudom treće države, sud države članice može zastati s postupkom, ako:

(a) se očekuje da sud treće države donese odluku koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici; i

(b) sud države članice smatra da je zastoj postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

2. Sud države članice može nastaviti postupak u svako doba, ako:

▼B

(a) se s postupkom pred sudom treće države zastalo ili je prekinut;

▼C2

(b) sud države članice smatra da postupak pred sudom treće države vjerojatno neće biti okončan u razumnom roku; ili

▼B

(c) je nastavak postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

3. Sud države članice obustavlja postupak, ako je postupak pred sudom treće države okončan i donesena je sudska odluka koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici.

4. Sud države članice primjenjuje ovaj članak na zahtjev jedne od stranaka ili, ako je to moguće prema nacionalnom pravu, po službenoj dužnosti.

Članak 34.

1. Kada se nadležnost temelji na članku 4. ili na člancima 7., 8. ili 9., a pred sudom treće države teče postupak u vrijeme kada je pred sudom države članice pokrenut postupak koji je povezan s postupkom pred sudom treće države, sud države članice može zastati s postupkom, ako:

(a) je svrhovito zajedno raspraviti i odlučiti o povezanim predmetima kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje proizlaze iz odvojenih postupaka;

(b) se očekuje da će sud treće države donijeti sudska odluku koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici; te

(c) sud države članice smatra da je zastoj postupka potreban zbog pravilnog sudovanja.

2. Sud države članice može nastaviti s postupkom u svakom trenutku, ako:

(a) sud države članice smatra da više ne postoji opasnost od proturječnih sudskih odluka;

(b) se s postupkom pred sudom treće države zastalo ili je obustavljen;

(c) sud države članice smatra da postupak pred sudom treće države vjerojatno neće biti okončan u razumnom roku; ili

(d) je nastavak postupka potreban radi pravilnog sudovanja.

▼B

3. ► **C2** Sud države članice može obustaviti postupak, ako je postupak pred sudom treće države okončan i ako ◀ je donesena sudska odluka koju je moguće priznati i, prema potrebi, izvršiti u toj državi članici.

4. Sud države članice primjenjuje ovaj članak na zahtjev jedne od stranaka ili, ako je to moguće prema nacionalnom pravu, po službenoj dužnosti.

*ODJELJAK 10.***Privremene mjere, uključujući i mjere osiguranja***Članak 35.*

Sudovima države članice može se podnijeti zahtjev za takve privremene, uključujući mjere osiguranja, koje su dostupne prema pravu te države članice, čak i kada sudovi druge države članice imaju nadležnost u pogledu glavne stvari.

POGLAVLJE III.

PRIZNAVANJE I IZVRŠENJE*ODJELJAK I.***Priznavanje***Članak 36.*

1. Sudska odluka donesena u državi članici priznaje se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu.

2. Svaka zainteresirana stranka može, u skladu s postupkom iz pododjeljka 2. odjeljka 3. zahtijevati donošenje odluke o tome da ne postoje razlozi za odbijanje priznanja iz članka 45.

3. Ako ishod postupka pred sudom države članice ovisi o rješavanju prethodnog pitanja o odbijanju priznanja, za to je pitanje nadležan taj sud.

Članak 37.

1. Stranka koja se želi u državi članici pozvati na odluku donesenu u drugoj državi članici podnosi:

(a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti; i

(b) potvrdu izdanu sukladno članku 53.

2. Sud ili tijelo pred kojim se poziva na sudska odluku donesenu u drugoj državi članici može, ako je potrebno, zahtijevati od stranke koja se poziva na sudska odluku da dostavi, u skladu s člankom 57., prijevod

▼B

ili transliteraciju sadržaja potvrde iz točke (b) stavka 1. Sud ili tijelo može zahtijevati od stranke da dostavi prijevod sudske odluke umjesto prijevoda sadržaja potvrde, ako nije u mogućnosti nastaviti s postupkom bez tog prijevoda.

Članak 38.

►**C2** Sud ili tijelo pred kojim se poziva na sudska odluku ◀ donesenu u drugoj državi članici može prekinuti postupak, u cijelosti ili djelomično, ako:

- (a) se sudska odluka pobija u državi članici porijekla; ili
- (b) je podnesen zahtjev za donošenje odluke da ne postoje razlozi za odbijanje priznanja iz članka 45. ili za odluku da treba odbiti priznanje na temelju jednog od tih razloga.

*ODJELJAK 2.***Izvršenje***Članak 39.*

Sudska odluka donesena u državi članici koja je izvršna u toj državi članici, izvršna je u drugim državama članicama bez zahtijevanja potvrde o izvršnosti.

Članak 40.

Izvršna sudska odluka po samom zakonu uključuje ovlast za poduzimanje svih mjera osiguranja predviđenih pravom zamoljene države članice.

Članak 41.

1. Podložno odredbama ovog odjeljka, postupak za izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici uređen je pravom zamoljene države članice. Sudska odluka donesena u državi članici koja je izvršna u zamoljenoj državi članici izvršava se pod istim uvjetima kao i sudska odluka donesena u zamoljenoj državi članici.

2. Neovisno o stavku 1., razlozi za odbijanje ili prekid izvršenja prema pravu zamoljene države članice primjenjuju se u mjeri u kojoj nisu nespojivi s razlozima iz članka 45.

3. Stranka koja zahtijeva izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici ne mora imati poštansku adresu u zamoljenoj državi članici. Ta stranka također ne mora imati ovlaštenog predstavnika u zamoljenoj državi članici, osim ako je takav predstavnik obavezan, bez obzira na državljanstvo ili domicil stranaka.

▼B*Članak 42.*

1. U svrhu izvršenja u državi članici sudske odluke donesene u drugoj državi članici, podnositelj zahtjeva podnosi nadležnom tijelu izvršenja:

- (a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti; i
- (b) potvrdu izdanu sukladno članku 53., kojom se potvrđuje da je sudska odluka izvršna i koja sadrži sažetak sudske odluke kao i, prema potrebi, bitne informacije o troškovima postupka koji se naknađuju i izračunu kamata.

2. U svrhu izvršenja u državi članici sudske odluke donesene u drugoj državi članici kojom se određuju privremene, uključujući mjere osiguranja, podnositelj zahtjeva podnosi nadležnom tijelu izvršenja:

- (a) primjerak sudske odluke koja ispunjava uvjete potrebne za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti;
- (b) potvrdu izdanu sukladno članku 53., koja sadrži opis mjere i potvrđuje da:

- i. je sud nadležan u pogledu glavne stvari; i
- ii. je sudska odluka izvršna u državi članici porijekla; i

- (c) ako je mjera određena bez pozivanja tuženika pred sud, dokaz o dostavi sudske odluke.

3. Nadležno tijelo izvršenja može, ako je potrebno, zahtijevati da podnositelj zahtjeva podnese, u skladu s člankom 57., prijevod ili transliteraciju sadržaja potvrde.

4. ►**C2** Nadležno tijelo izvršenja može zahtijevati da podnositelj zahtjeva podnese prijevod sudske odluke ◀ samo ako ono nije u mogućnosti nastaviti s postupkom bez tog prijevoda.

Članak 43.

1. Ako se zahtijeva izvršenje sudske odluke donesene u drugoj državi članici, potvrda izdana u skladu s člankom 53. dostavlja se osobi protiv koje se zahtijeva izvršenje prije prve mjere izvršenja. Potvrdi se prilaže presuda, ako već nije dostavljena toj osobi.

2. Ako osoba protiv koje se zahtijeva izvršenje ima domicil u državi članici koja nije država članica porijekla, ona može zahtijevati prijevod sudske odluke kako bi pobijala izvršenje, ako sudska odluka nije napisana ili joj nij priložen njezin prijevod na jednom od sljedećih jezika:

- (a) jeziku koji osoba razumije; ili
- (b) službenom jeziku države članice u kojoj ima domicil ili, ako u toj državi ima više službenih jezika, službenom jeziku ili jednom od službenih jezika mjesta domicila.

▼B

Ako se zahtijeva prijevod sudske odluke prema prvom podstavku, ne smiju se provoditi mjere izvršenja osim mjera osiguranja, do dostavljanja prijevoda osobi protiv koje je izvršenje određeno.

Ovaj se stavak ne primjenjuje ako je sudska odluka već dostavljena osobi protiv koje se zahtijeva izvršenje na nekom od jezika iz prvog podstavka ili ako joj je priložen prijevod na jednom od tih jezika.

3. Ovaj se članak ne primjenjuje na izvršenje mjere osiguranja sadržane u sudskoj odluci ili ako osoba koja zahtijeva izvršenje poduzima mjere osiguranja u skladu s člankom 40.

Članak 44.

1. U slučaju zahtjeva za odbijanje izvršenja sudske odluke sukladno pododjeljku 2. odjeljka 3., sud zamoljene države članice može, na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje:

- (a) ograničiti postupak izvršenja na mjere osiguranja
- (b) uvjetovati izvršenje davanjem osiguranja kojeg sam odredi; ili
- (c) u cijelosti ili djelomično prekinuti postupak izvršenja.

2. Nadležno tijelo zamoljene države članice na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje prekida postupak izvršenja, ako je izvršnost sudske odluke u državi članici porijekla ukinuta.

*ODJELJAK 3.***Odbijanje priznavanja i izvršenja**

Pododjeljak 1.

Odbijanje priznavanja*Članak 45.*

1. Priznavanje sudske odluke odbija se na zahtjev zainteresirane stranke:

- (a) ako je takvo priznavanje očigledno suprotno javnom poretku (*ordre public*) u zamoljenoj državi članici;
- (b) ako je sudska odluka donesen u odsutnosti tuženika, ako tuženiku nije dostavljeno pismeno kojim se pokreće postupak ili jednakovrijedno pismeno pravovremeno i na način koji mu omogućuje pripremu obrane, osim ako tuženik nije propustio pokrenuti postupak pobijanja sudske odluke kad je to mogao učiniti;
- (c) ako je sudska odluka proturječna sudskoj odluci između istih stranaka u zamoljenoj državi članici;

▼B

(d) ako je sudska odluka proturječna ranijoj sudskoj odluci donesenoj u drugoj državi članici ili u trećoj državi u pogledu istog predmeta spora i između istih stranaka, pod uvjetom da ranija sudska odluka ispunjava uvjete potrebne za njeno priznavanje u zamoljenoj državi članici; ili

(e) ako je presuda suprotna sa:

i. odjeljcima 3., 4. i 5. poglavlja II., ako je tuženik ugovaratelj osiguranja, osiguranik, korisnik ugovora o osiguranju, oštećena stranka, potrošač ili zaposlenik; ili

ii. odjeljkom 6. poglavlja II.

2. Prilikom ispitivanja osnove nadležnosti iz točke (e) stavka 1., sud kojem je podnesen zahtjev vezan je utvrđenim činjeničnim stanjem na kojem sud porijekla temelji svoju nadležnost.

3. Ne dovodeći u pitanje točku (e) stavka 1., nadležnost suda porijekla ne može se preispitivati. Ispitivanje javnog poretka iz točke (a) stavka 1. ne može se primjenjivati na pravila u vezi nadležnosti.

4. Zahtjev za odbijanje priznavanja je u skladu s postupcima iz pododjeljka 2. te, prema potrebi, odjeljka 4.

Pododjeljak 2.

Odbijanje izvršenja

Članak 46.

Na zahtjev osobe protiv koje se zahtijeva izvršenje, izvršenje sudske odluke se odbija ako postoje neki od razloga iz članka 45.

Članak 47.

1. Zahtjev za odbijanje izvršenja podnosi se sudu o kojem je država članica Komisiji dostavila obavijest u skladu s točkom (a) članka 75., kao o sudu kojem se podnosi zahtjev.

2. Postupak odbijanja izvršenja, u mjeri u kojoj nije obuhvaćen ovom Uredbom, uređen je pravom zamoljene države članice.

3. Podnositelj zahtjeva podnosi sudu primjerak sudske odluke te, ako je potrebno, prijevod ili njenu transliteraciju.

►C2 Sud može osloboditi podnositelja zahtjeva obveze podnošenja isprava iz prvog podstavka, ◀ ako ih već ima ili smatra da zahtijevanje njihova podnošenja nije razumno. U potonjem slučaju, sud može zahtijevati od druge stranke da podnese te isprave.

▼B

4. Stranka koja zahtijeva odbijanje izvršenja sudske odluke donesene u drugoj državi članici, ne mora imati poštansku adresu u zamoljenoj državi članici. Ta stranka također ne mora imati ovlaštenog zastupnika u zamoljenoj državi članici, osim ako je zastupnik obavezan, bez obzira na državljanstvo ili domicil stranaka.

Članak 48.

Sud hitno odlučuje o zahtjevu za odbijanje izvršenja.

Članak 49.

1. Druga stranka može pobijati odluku o zahtjevu za odbijanje izvršenja.

2. Pravni se lijek podnosi sudu o kojem je dotična država članica dostavila obavijest Komisiji sukladno točki (b) članka 75. kao o sudu kojem se podnosi pravni lijek.

Članak 50.

Odluka donesena povodom pravnog lijeka može se pobijati pravnim lijekom samo ako je o sudovima kojima se podnosi pravni lijek država članica obavijestila Komisiju sukladno točki (c) članka 75.

Članak 51.

1. Sud kojem je podnesen zahtjev za odbijanje izvršenja ili koji razmatra pravni lijek podnesen skladu s člankom 49. ili člankom 50., može zastati s postupkom, ako je podnesen redovni pravni lijek protiv sudske odluke u državi članici porijekla ili ako rok za podnošenje takvog pravnog lijeka još nije istekao. U potonjem slučaju, sud može navesti rok u kojem se taj pravni lijek podnosi.

2. Ako je sudska odluka donesena u Irskoj, na Cipru ili u Ujedinjenoj Kraljevini, svaki pravni lijek koji je na raspolaganju u državi članici porijekla smatra se redovnim pravnim lijekom u smislu stavka 1.

*ODJELJAK 4.***Zajedničke odredbe***Članak 52.*

Sudska odluka donesena u državi članici ne može ni pod kojim uvjetima preispitivati u pogledu glavne stvari u zamoljenoj državi članici.

▼B*Članak 53.*

Sud porijekla na zahtjev zainteresirane stranke, izdaje potvrdu na obrascu iz Priloga I.

Članak 54.

1. Ako sudska odluka sadrži mjeru ili nalog koji nisu poznati u pravu zamoljene države članice, ta mjera ili nalog će, u najvećoj mogućoj mjeri, biti prilagođeni mjeri ili nalogu koji su poznati u pravu te države članice, a koji imaju jednakovrijedne učinke i koji ispunjavaju slične ciljeva i interese.

Takva prilagodba ne proizvodi učinke koji prelaze one koji su predviđeni pravom države članice porijekla.

2. Svaka stranka može pobijati prilagodbu mjere ili naloga pred sudom.

3. Ako je potrebno, od stranke koja se poziva na sudsku odluku ili zahtijeva njeno izvršenje, može se zatražiti da podnese prijevod ili transliteraciju sudske odluke.

Članak 55.

Sudska odluka donesena u državi članici u kojoj se nalaže plaćanje novčane kazne, izvršiva je u zamoljenoj državi članici samo ako je iznos kazne konačno utvrdio sud porijekla.

Članak 56.

Od stranke koja u jednoj državi članici podnese zahtjev za izvršenje sudske odluke koja je donesena u drugoj državi članici ne može se zahtijevati nikakav oblik osiguranja ili pologa, zato što je ta stranka strani državljanin ili nema domicil ili prebivalište u zamoljenoj državi članici.

Članak 57.

1. Ako se ovom Uredbom zahtijeva prijevod ili transliteracija, takav prijevod ili transliteracija je na službenom jeziku dotične države članice ili, ako u toj državi članici ima više službenih jezika, na službenom jeziku ili službenim jezicima sudskog postupka u mjestu u kojem se poziva na sudsku odluku koju je donijela druga država članica ili u kojem je podnesen zahtjev, u skladu s pravom te države članice.

2. Za potrebe obrazaca iz članaka 53. i 60., prijevodi ili transliteracije mogu biti na nekom drugom službenom jeziku ili službenim jezicima institucija Unije koje je dotična država članica navela kao prihvatljive.

▼B

3. Svaki prijevod prema ovoj Uredbi obavlja osoba koja je za to osposobljena u jednoj od država članica.

POGLAVLJE IV.

VJERODOSTOJNE ISPRAVE I SUDSKE NAGODBE

Članak 58.

1. Vjerodostojna isprava koja je izvršiva u državi članici porijekla, također je izvršiva u drugim državama članicama, bez potrebe da se zahtijeva potvrda o izvršnosti. Izvršenje vjerodostojne isprave može se odbiti samo ako je takvo izvršenje očigledno suprotno javnom poretku (*ordre public*) u zamoljenoj državi članici.

Odredbe odjeljka 2., pododjeljka 2. odjeljka 3, te odjeljka 4. poglavlja III. prema potrebi se primjenjuju na vjerodostojne isprave.

2. Podnesena vjerodostojna isprava mora ispunjavati uvjete koji se zahtijevaju za utvrđivanje njezine vjerodostojnosti u državi članici porijekla.

Članak 59.

Sudska nagodba koja je izvršiva u državi članici porijekla, izvršava se u drugim državama članicama pod istim uvjetima kao vjerodostojne isprave.

Članak 60.

Nadležno tijelo ili sud države članice porijekla, na zahtjev zainteresirane stranke, izdaju potvrdu na obrascu iz Priloga II., koja sadrži sažetak izvršive obveze navedene u vjerodostojnoj ispravi ili sažetak sporazuma između stranaka koji je sadržan u sudskoj nagodbi.

POGLAVLJE V.

OPĆE ODREDBE

Članak 61.

Za isprave koje su izdane u državi članci u okviru ove Uredbe ne zahtijeva se legalizacija niti druga slična formalnost.

Članak 62.

1. Radi utvrđivanja ima li stranka domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, sud primjenjuje svoje unutarnje pravo.

2. Ako stranka nema domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, tada, radi utvrđivanja ima li stranka domicil u drugoj državi članici, sud primjenjuje pravo te države članice.

▼B*Članak 63.*

1. Za potrebe ove Uredbe, trgovačko društvo ili druga pravna osoba ili udruženje fizičkih ili pravnih osoba ima domicil u mjestu gdje ima svoje:

- (a) statutarno sjedište;
- (b) središnju upravu; ili
- (c) glavno mjesto poslovanja.

2. U vezi Irske, Cipra i Ujedinjene Kraljevine, „statutarno sjedište” znači „*registered office*” ili, ako takvo mjesto ne postoji, „*place of incorporation*” (mjesto stjecanja pravne osobnosti) ili ako takvo mjesto ne postoji, mjesto temeljem čijeg je prava izvršeno osnivanje.

3. S ciljem utvrđivanja ima li *trust* domicil u državi članici pred čijim je sudovima pokrenut postupak, sud primjenjuje svoja pravila međunarodnog privatnog prava.

Članak 64.

Ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe nacionalnog prava, osobe s domicilom u državi članici kojima se sudi pred kaznenim sudom druge države članice čije države oni nisu državljani, za kazneno djelo koje nije počinjeno s namjerom, može braniti osoba koja je za to osposobljena, čak i kada se one osobno ne pojave pred sudom. Međutim, sud pred kojim je pokrenut postupak, može odrediti osobno pojavljivanje pred sudom; u slučaju nepojavljivanja, sudska odluka donesena povodom građanske tužbe bez da je dotična osoba imala priliku pripremiti svoju obranu, ne mora se priznati ili izvršiti u drugim državama članicama.

Članak 65.

1. Nadležnost iz članka 8. točke 2. i članka 13. za tužbe u vezi jamstava ili u bilo kojem postupku protiv treće strane moguće je izvršavati u državama članicama s popisa koji je izradila Komisija sukladno članku 76. stavku 1. točki (b) i članku 76. stavku 2., samo u mjeri u kojoj je to dopušteno na temelju nacionalnog prava. Osoba s domicilom u drugoj državi članici može se pozvati da se pridruži postupku pred sudovima onih država članica sukladno pravilima o obavješćivanju trećih koja su navedena u popisu.

2. Sudske odluke donesene u državi članici na temelju članka 8. točke 2. ili članka 13. priznaju se i izvršavaju u skladu s poglavljem III. u svakoj drugoj državi članici. Svi učinci koje imaju sudske odluke koje su donesene u državama članicama s popisa iz stavka 1., mogu imati, u skladu s pravom tih država članica, na treće primjenom stavka 1., priznaju se u svim državama članicama.

3. Države članice s popisa iz stavka 1., u okviru Europske pravosudne mreže u građanskim i trgovačkim stvarima osnovanom Odlukom Vijeća 2001/470/EZ ⁽¹⁾ („Europska pravosudna mreža”) pružaju informacije o načinu utvrđivanja, u skladu s njihovim nacionalnim pravom, učinaka sudskih odluka iz druge rečenice stavka 2.

⁽¹⁾ SL L 174, 27.6.2001., str. 25.

▼B

POGLAVLJE VI.
PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 66.

► **C1** 1. Ova se Uredba primjenjuje samo na sudske postupke koji su pokrenuti, na vjerodostojne isprave ◀ koje su formalno sastavljene ili registrirane te na sudske nagodbe koje su potvrđene ili sklopljene na dan ili nakon 10. siječnja 2015.

▼C1

2. Neovisno o članku 80., Uredba (EZ) br. 44/2001 nastavlja se primjenjivati na sudske odluke donesene u sudskim postupcima koji su pokrenuti, na vjerodostojne isprave koje su formalno sastavljene ili registrirane te na sudske nagodbe koje su potvrđene ili sklopljene prije 10. siječnja 2015., a koji spadaju u područje primjene te uredbe.

▼B

POGLAVLJE VII.
ODNOS S DRUGIM INSTRUMENTIMA

Članak 67.

Ova Uredba ne dovodi u pitanje primjenu odredaba o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka o posebnim pitanjima sadržanim u instrumentima Unije ili nacionalnom zakonodavstvu koje je usklađeno sukladno tim instrumentima.

Članak 68.

1. Ova Uredba između država članica zamjenjuje Konvenciju iz Bruxellesa iz 1968., osim u pogledu državnih područja država članica koja spadaju u teritorijalno područje primjene te Konvencije i koja su u skladu s člankom 355. UFEU isključena iz ove Uredbe.

2. U mjeri u kojoj ova Uredba zamjenjuje odredbe Konvencije iz Bruxellesa iz 1968. između država članica, svako upućivanje na tu Konvenciju smatra se upućivanjem na ovu Uredbu.

Članak 69.

Podložno člancima 70. i 71., ova Uredba zamjenjuje između država članica konvencije koje obuhvaćaju ista pitanja kao i ova Uredba. Posebno se zamjenjuju konvencije s popisa kojeg je utvrdila Komisija u skladu s člankom 76. stavkom 1. točkom (c) i člankom 76. stavkom 2.

Članak 70.

1. Konvencije iz članka 69. nastavljaju proizvoditi učinke u pogledu pitanja na koja se ova Uredba ne primjenjuje.

▼ B

2. One nastavljaju proizvoditi učinke u pogledu donesenih sudskih odluka, vjerodostojnih isprava koje su formalno sastavljene ili registrirane te sudskih nagodbi potvrđenih ili sklopljenih prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001.

Članak 71.

1. Ova Uredba ne utječe na konvencije čije su države članice stranke i koje, u pogledu posebnih pitanja, uređuju nadležnost ili priznavanje ili izvršenje presuda.

2. S ciljem njezinog jedinstvenog tumačenja, stavak 1. primjenjuje se na sljedeći način:

(a) ova Uredba ne sprečava sud države članice koja je stranka konvencije o posebnom pitanju da svoju nadležnost utemelji u skladu s tom konvencijom, čak i kada tuženik ima domicil u drugoj državi članci koja nije stranka te konvencije. Sud koji vodi postupak, u svakom slučaju, primjenjuje članak 28. ove Uredbe;

(b) sudske odluke koje su donesene u državi članici od strane suda u provođenju nadležnosti iz konvencije o posebnom pitanju, priznaju se i izvršavaju u drugim državama članicama u skladu s ovom Uredbom.

Ako konvencija o posebnom pitanju, kojoj su država članica porijekla i zamoljena država članica stranke, utvrđuje uvjete za priznavanje i izvršenje sudskih odluka, primjenjuju se ti uvjeti. U svakom slučaju, mogu se primjenjivati odredbe ove Uredbe o priznavanju i izvršenju sudskih odluka.

▼ M1*Članak 71.a*

1. Za potrebe ove Uredbe, sud koji je zajednički za više država članica kako je utvrđeno u stavku 2. („zajednički sud”) smatra se sudom države članice kada, u skladu sa instrumentom o njegovu uspostavljanju, takav zajednički sud izvršava nadležnost u stvarima koje spadaju pod okvir ove Uredbe.

2. Za potrebe ove Uredbe, svaki je od sljedećih sudova zajednički sud:

(a) Jedinstveni sud za patente uspostavljen na temelju Sporazuma o Jedinstvenom sudu za patente potpisanog 19. veljače 2013. („Sporazum o UPC-u”); i

(b) Sud Beneluksa uspostavljen Ugovorom od 31. ožujka 1965. o uspostavi i statutu Suda Beneluksa („Ugovor o Sudu Beneluksa”).

Članak 71.b

Nadležnost zajedničkog suda određuje se kako slijedi:

▼ M1

1. zajednički sud nadležan je ako, u skladu s ovom Uredbom, sudovi države članice stranke instrumenta kojim se uspostavlja zajednički sud budu nadležni za pitanja uređena tim instrumentom.
2. ako tuženik nema domicil u državi članici, a ovom Uredbom nadležnost nije drukčije prenesena, prema potrebi se primjenjuje Poglavlje II. bez obzira na domicil tuženika.

Zajedničkom sudu može se podnijeti prijedlog za privremene mjere, uključujući zaštitne, čak i kada sudovi treće države imaju stvarnu nadležnost;

3. ako zajednički sud ima nadležnost nad tuženikom prema točki 2. u sporu povezanom s povredom europskog patenta koji je doveo do štete unutar Unije, taj sud može izvršavati nadležnost i nad štetom koja je nastala izvan Unije zbog takve povrede.

Takva nadležnost može se uspostaviti jedino ako se imovina koja pripada tuženiku nalazi u nekoj državi članici stranci instrumenta o uspostavi zajedničkog suda i ako je spor u dovoljnoj mjeri povezan s bilo kojom takvom državom članicom.

Članak 71.c

1. Članci od 29. do 32. primjenjuju se ako se postupci pokreću pred zajedničkim sudom i sudom države članice koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda.
2. Članci od 29. do 32. primjenjuju se ako se tijekom prijelaznog razdoblja iz članka 83. Sporazuma o UPC-u postupci pokreću pred Jedinstvenim sudom za patente i sudom države članice stranke Sporazuma o UPC-u.

Članak 71.d

Ova Uredba primjenjuje se na priznavanje i izvršenje:

- (a) sudskih odluka koje donosi zajednički sud koje se trebaju priznati i izvršiti u državi članici koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda; i
- (b) sudskih odluka koje donose sudovi države članice koja nije stranka instrumenta o uspostavi zajedničkog suda koje se trebaju priznati i izvršiti u državi članici stranci tog instrumenta.

Međutim, ako se priznavanje i izvršenje presude koju je donio zajednički sud traži u državi članici koja je stranka instrumenta kojim se uspostavlja zajednički sud, umjesto pravila ove Uredbe primjenjuju se pravila iz navedenog instrumenta o priznavanju i izvršavanju.

▼B*Članak 72.*

Ova Uredba ne utječe na sporazume na temelju kojih su se države članice prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001 preuzele obvezu, sukladno članku 59. Konvencije iz Bruxellesa iz 1968., da neće priznavati donesene sudske odluke, posebne one koje su donesene u drugim ugovornim strankama te Konvencije, protiv tuženika koji imaju domicil ili uobičajeno boravište u trećoj državi, ako, u slučajevima iz članka 4. te Konvencije, se sudska odluka može temeljiti samo na osnovi nadležnosti navedenoj u članku 3. stavku 2. te Konvencije.

Članak 73.

1. Ova Uredba ne utječe na primjenu Luganske konvencije iz 2007.
2. Ova Uredba ne utječe na primjenu Njujorške konvencije iz 1958.
3. Ova Uredba ne utječe na primjenu bilateralnih konvencija i sporazuma između treće države i države članice koji su sklopljeni prije stupanja na snagu Uredbe (EZ) br. 44/2001, a koja se odnosi na pitanja uređena ovom Uredbom.

POGLAVLJE VIII.

ZAVRŠNE ODREDBE*Članak 74.*

Države članice u okviru Europske pravosudne mreže, a s ciljem dostupnosti informacija javnosti, daju opis nacionalnih pravila i postupaka u vezi izvršenja, uključujući tijela nadležna za izvršenje, te informacije o svakom ograničenju izvršenja, posebno pravila o zaštiti dužnika, te rokovivma zastare.

Države članice stalno ažuriraju ove informacije.

Članak 75.

Do 10. siječnja 2014. države članice dostavljaju Komisiji podatke o:

- (a) sudovima kojima se sukladno članku 47. stavku 1. podnosi zahtjev za odbijanje izvršenja;
- (b) sudovima kojima se sukladno članku 49. stavku 2. podnosi pravni lijek protiv odluke o zahtjevu za odbijanje izvršenja;
- (c) sudovima kojima se sukladno članku 50. podnosi daljnji pravni lijek; i

▼B

- (d) jezicima koji su prihvatljivi za prijevod obrazaca iz članka 57. stavka 2.

Komisija te informacije stavlja na raspolaganje javnosti na svaki prikladan način, posebno preko Europske pravosudne mreže.

Članak 76.

1. Države članice Komisiju obavješćuju o:
 - (a) pravilima o nadležnosti iz članka 5. stavka 2. i članka 6. stavka 2.;
 - (b) pravilima o obavješćivanju trećih iz članka 65.; i
 - (c) konvencijama iz članka 69.
2. Komisija utvrđuje odgovarajuće popise na temelju obavijesti država članica iz stavka 1.
3. Države članice obavješćuju Komisiju o svim naknadnim izmjenama tih popisa koje je potrebno izvršiti.
4. Komisija objavljuje popise i sve njihove naknadne izmjene u *Službenom listu Europske unije*.
5. Komisija javno objavljuje sve informacije koje su dostavljene sukladno stavcima 1. i 3. na svaki drugi prikladan način, posebno preko Europske pravosudne mreže.

Članak 77.

Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 78. u vezi s izmjenom priloga I. i II.

Članak 78.

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 77. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno razdoblje počevši od 9. siječnja 2013.
3. Europski parlament i Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 77. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

▼B

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću. 5. Delegirani akt donesen na temelju članka 77. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 79.

Do 11. siječnja 2022. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni ove Uredbe. To izvješće sadrži ocjenu moguće potrebe za daljnjim proširenjem pravila o nadležnosti na tuženike koji nemaju domicil u državi članici, uzimajući u obzir primjenu ove Uredbe i mogući razvoj situacije na međunarodnoj razini. Prema potrebi, izvješću se prilaže prijedlog za izmjenu ove Uredbe.

Članak 80.

Ova Uredba stavlja izvan snage Uredbu (EZ) br. 44/2001. Upućivanju na Uredbu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga III.

Članak 81.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 10. siječnja 2015., osim članaka 75. i 76., koji se primjenjuju od 10. siječnja 2014.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

▼ **M2***PRILOG I.***POTVRDA O SUDSKOJ ODLUCI U GRAĐANSKIM I TRGOVAČKIM STVARIMA****Članak 53. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima**

1. SUD PODRIJETLA
- 1.1. Naziv:
- 1.2. Adresa:
- 1.2.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
- 1.2.2. Mjesto i poštanski broj:
- 1.2.3. Država članica:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
- 1.3. Telefon:
- 1.4. Faks:
- 1.5. E-pošta (ako je dostupna):
2. TUŽITELJ/TUŽITELJI ⁽¹⁾
- 2.1. Prezime i ime/imeni/ime trgovačkog društva ili organizacije:
- 2.2. Identifikacijski broj (ako postoji i ako je dostupan):
- 2.3. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja ili, ako se radi o pravnoj osobi, datum osnivanja/formiranja/upisa u registar (ako je potreban i ako je dostupan):
- 2.4. Adresa:
- 2.4.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
- 2.4.2. Mjesto i poštanski broj:
- 2.4.3. Država:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK ostalo (molimo navedite (ISO oznaku))
- 2.5. E-pošta (ako je dostupna):
3. TUŽENIK/TUŽENICI ⁽²⁾
- 3.1. Prezime i ime/imeni/ime trgovačkog društva ili organizacije:
- 3.2. Identifikacijski broj (ako postoji i ako je dostupan):
- 3.3. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja ili, ako se radi o pravnoj osobi, datum osnivanja/formiranja/upisa u registar (ako je potreban i ako je dostupan):
- 3.4. Adresa:
- 3.4.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
- 3.4.2. Mjesto i poštanski broj:
- 3.4.3. Država:
- AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK ostalo (molimo navedite (ISO oznaku))
- 3.5. E-pošta (ako je dostupna):

▼ **M2**

4. SUDSKA ODLUKA
- 4.1. Datum (dd/mm/gggg) sudske odluke:
- 4.2. Referentni broj sudske odluke:
- 4.3. Sudska odluka je donesena u odsustvu stranke:
- 4.3.1. Ne
- 4.3.2. Da (navedite datum (dd/mm/gggg) kada je pismeno o pokretanju postupka ili jednakovrijedni dokument uručen tuženiku):
- 4.4. Sudska odluka izvršiva je u državi članici podrijetla bez potrebe ispunjavanja dodatnih uvjeta:
- 4.4.1. Da (navedite datum (dd/mm/gggg) kada je sudska odluka proglašena izvršivom, ako postoji):
- 4.4.2. Da, ali samo u odnosu na sljedeću osobu/osobe (molimo navedite):
- 4.4.3. Da, ali je izvršenje ograničeno na dio/dijelove sudske odluke (molimo navedite):
- 4.4.4. Sudska odluka ne sadrži izvršivu obvezu
- 4.5. Od datuma izdavanja potvrde, sudska odluka dostavljena je tuženiku/tuženicama:
- 4.5.1. Da (navedite datum (dd/mm/gggg) dostave ako je poznat):
- 4.5.1.1. Sudska odluka dostavljena je na sljedećim jezicima:
- BG ES CS DK DE ET EL EN FR HR GA IT LV LT HU MT NL
 PL PT RO SK SL FI SV ostalo (molimo navedite (ISO oznaku))
- 4.5.2. Sud o tome nema podataka
- 4.6. Uvjeti sudske odluke i kamate:
- 4.6.1. Sudska odluka o novčanom potraživanju ⁽³⁾
- 4.6.1.1. Kratak opis predmeta:
- 4.6.1.2. Sud je naložio:
- (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁴⁾
- da se izvrši plaćanje:
- (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije)
- 4.6.1.2.1. Ako je više osoba odgovorno za isto potraživanje, cjelokupni iznos može se naplatiti od bilo koje od tih osoba:
- 4.6.1.2.1.1. Da
- 4.6.1.2.1.2. Ne
- 4.6.1.3. Valuta:
- Euro (EUR) Bugarski lev (BGN) Češka kruna (CZK) Danska kruna (DKK) Kuna (HRK)
 Mađarski forint (HUF) Poljska zlota (PLN) Funta (GBP) Rumunjski leu (RON) Švedska kruna (SEK) ostalo (molimo navedite (ISO oznaku)):
- 4.6.1.4. Iznos glavnice:
- 4.6.1.4.1. Isplata u jednokratnom iznosu

▼ M24.6.1.4.2. Plaćanje u višekratnim iznosima ⁽⁵⁾

Datum dospijecha (dd/mm/gggg)	Iznos

4.6.1.4.3. Iznos koji se redovito plaća4.6.1.4.3.1. dnevno4.6.1.4.3.2. tjedno4.6.1.4.3.3. ostalo (navedite učestalost):

4.6.1.4.3.4. Od datuma (dd/mm/gggg) ili događaja:

4.6.1.4.3.5. Ako je primjenjivo, do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj):

4.6.1.5. Kamate, ako je primjenjivo:

4.6.1.5.1. Kamate:

4.6.1.5.1.1. Nisu navedene u sudskoj odluci4.6.1.5.1.2. Da, navedene su u sudskoj odluci kako slijedi:

4.6.1.5.1.2.1. Iznos:

ili:

4.6.1.5.1.2.2. Stopa ... %

4.6.1.5.1.2.3. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) ⁽⁶⁾4.6.1.5.2. Zakonske kamate (ako je primjenjivo) koje se izračunavaju u skladu s (navedite odgovarajuće zakone):4.6.1.5.2.1. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) ⁽⁶⁾4.6.1.5.3. Kapitalizacija kamata (ako je primjenjivo, molimo navedite):

4.6.2. Sudska odluka kojom se određuje privremena mjera, uključujući zaštitnu mjeru:

4.6.2.1. Kratak opis predmeta i određene mjere:

4.6.2.2. Mjeru je odredio sud nadležan sud za odlučivanje o suštini predmeta:

4.6.2.2.1. Da

4.6.3. Druge vrste sudskih odluka:

4.6.3.1. Kratak opis predmeta i presude suda:

4.7. Troškovi ⁽⁷⁾:

4.7.1. Valuta:

Euro (EUR) Bugarski lev (BGN) Češka kruna (CZK) Danska kruna (DKK) Kuna (HRK) Mađarski forint (HUF) Poljski zlot (PLN) Funta (GBP) Rumunjski leu (RON) Švedska kruna (SEK) ostalo (molimo navedite (ISO oznaku)):

4.7.2. Sljedeća osoba/sljedeće osobe prema kojoj/kojima se traži izvršenje mora/moraju snositi troškove:

4.7.2.1. Prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije: ⁽⁸⁾

4.7.2.2. Ako više osoba mora snositi troškove, cjelokupni iznos može se naplatiti od bilo koje od tih osoba:

▼ **M2**

- 4.7.2.2.1. Da
- 4.7.2.2.2. Ne
- 4.7.3. Troškovi za koje se traži povrat su sljedeći: ⁽⁹⁾
- 4.7.3.1. Troškovi su utvrđeni sudskom odlukom navođenjem ukupnog iznosa (molimo navedite iznos):
- 4.7.3.2. Troškovi su utvrđeni sudskom odlukom navođenjem postotka ukupnih troškova (molimo navedite postotak ukupnog troška):
- 4.7.3.3. Odgovornost za troškove utvrđena je u sudskoj odluci i točni iznosi su sljedeći:
- 4.7.3.3.1. Sudske pristojbe:
- 4.7.3.3.2. Odvjetničke pristojbe:
- 4.7.3.3.3. Troškovi dostave dokumenata:
- 4.7.3.3.4. Ostalo:
- 4.7.3.4. Ostalo (molimo navedite):
- 4.7.4. Kamate na troškove:
- 4.7.4.1. Nije primjenjivo
- 4.7.4.2. Kamate navedene u sudskoj odluci
- 4.7.4.2.1. Iznos:
- ili
- 4.7.4.2.2. Stopa ... %
- 4.7.4.2.2.1. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/yyyy) ili događaj) ⁽⁶⁾
- 4.7.4.3. Zakonske kamate (ako je primjenjivo) koje se izračunavaju u skladu s (navedite odgovarajuće zakone):
- 4.7.4.3.1. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj): ⁽⁶⁾
- 4.7.4.4. Kapitalizacija kamata (ako je primjenjivo, molimo navedite):

Sastavljeno u: ...

Potpis i/ili žig suda podrijetla:

⁽¹⁾ Unesite podatke za sve tužitelje ako se sudska odluka odnosi na više od jednog tužitelja.

⁽²⁾ Unesite podatke za sve tuženike ako se sudska odluka odnosi na više od jednog tuženika.

⁽³⁾ Ako se sudska odluka odnosi samo na troškove koji su povezani s potraživanjem o kojem je odlučeno u prethodnoj sudskoj odluci, ostavite točku 4.6.1. praznu i idite na točku 4.7.

⁽⁴⁾ Ako je sud naložio da više osoba izvrši plaćanje, unesite podatke za sve osobe.

⁽⁵⁾ Upišite podatke za svaki obrok.

⁽⁶⁾ Upišite podatke za sva razdoblja ako se radi o više razdoblja.

⁽⁷⁾ Ova točka obuhvaća situacije u kojima su troškovi određeni u odvojenoj sudskoj odluci.

⁽⁸⁾ Upišite podatke za sve osobe ako se radi o više osoba.

⁽⁹⁾ U slučaju da se troškovi mogu povratiti od više osoba, unesite raspodjelu za svaku osobu pojedinačno.

▼ M2

PRILOG II.

POTVRDA O VJERODOSTOJNOJ ISPRAVI/SUDSKOJ NAGODBI ⁽¹⁾ U GRAĐANSKIM I TRGOVAČKIM STVARIMA**Članak 60. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima**

1. SUD ILI NADLEŽNO TIJELO KOJE IZDAJE POTVRDU
 - 1.1. Naziv:
 - 1.2. Adresa:
 - 1.2.1. Ulica i broj/poštanski pretinac:
 - 1.2.2. Mjesto i poštanski broj:
 - 1.2.3. Država članica:

AT BE BG CY CZ DK DE EE EL ES FI FR HR HU IE IT LT
 LU LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK
 - 1.3. Telefon:
 - 1.4. Faks:
 - 1.5. E-pošta (ako je dostupna):
2. VJERODOSTOJNA ISPRAVA
 - 2.1. Tijelo koje je sastavilo vjerodostojnu ispravu (ako je različito od tijela koje izdaje potvrdu)
 - 2.1.1. Naziv i opis tijela:
 - 2.1.2. Adresa:
 - 2.2. Datum (dd/mm/gggg) kada je tijelo iz točke 2.1. sastavilo vjerodostojnu ispravu:
 - 2.3. Referentni broj vjerodostojne isprave (ako je primjenjivo):
 - 2.4. Datum (dd/mm/gggg) kada je vjerodostojna isprava registrirana u državi članici podrijetla (ispunjava se samo ako datum registracije određuje pravni učinak instrumenta, a taj datum je različit od datuma navedenog u točki 2.2.):
 - 2.4.1. Referentni broj u registru (ako je primjenjivo):
 3. SUDSKA NAGODBA
 - 3.1. Sud koji je odobrio sudsku nagodbu ili pred kojim je sudska nagodba zaključena (ako je različit od suda koji izdaje potvrdu)
 - 3.1.1. Naziv suda:
 - 3.1.2. Adresa:
 - 3.2. Datum (dd/mm/gggg) sudske nagodbe:
 - 3.3. Referentni broj sudske nagodbe:
4. STRANKE VJERODOSTOJNE ISPRAVE/SUDSKE NAGODBE:
 - 4.1. Ime/imena vjerovnika (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije) ⁽²⁾:
 - 4.1.1. Identifikacijski broj (ako postoji i ako je dostupan):
 - 4.1.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja ili, ako se radi o pravnoj osobi, datum osnivanja/formiranja/upisa u registar (ako je potreban i ako je dostupan):
 - 4.2. Ime/imena dužnika (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije) ⁽³⁾:
 - 4.2.1. Identifikacijski broj (ako postoji i ako je dostupan):
 - 4.2.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja ili, ako se radi o pravnoj osobi, datum osnivanja/formiranja/upisa u registar (ako je potreban i ako je dostupan):
 - 4.3. Ime druge stranke, ako postoji (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁴⁾:

▼ M2

- 4.3.1. Identifikacijski broj (ako postoji i ako je dostupan):
- 4.3.2. Datum (dd/mm/gggg) i mjesto rođenja ili, ako se radi o pravnoj osobi, datum osnivanja/formiranja/upisa u registar (ako je potreban i ako je dostupan):
5. IZVRŠIVOST VJERODOSTOJNE ISPRAVE/SUDSKE NAGODBE U DRŽAVI ČLANICI PODRIJETLA
- 5.1. Vjerodostojna isprava/sudska nagodba izvršiva je u državi članici podrijetla:
- 5.1.1. Da
- 5.2. Uvjeti vjerodostojne isprave/sudske nagodbe i kamate
- 5.2.1. Vjerodostojna isprava/sudska nagodba u odnosu na novčano potraživanje
- 5.2.1.1. Kratak opis predmeta:
- 5.2.1.2. U okviru vjerodostojne isprave/sudske nagodbe:
 (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije) ⁽⁵⁾
 mora izvršiti plaćanje:
 (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije)
- 5.2.1.2.1. Ako je više osoba odgovorno za isto potraživanje, cjelokupni iznos može se naplatiti od bilo koje od tih osoba:
- 5.2.1.2.1.1. Da
- 5.2.1.2.1.2. Ne
- 5.2.1.3. Valuta:
 Euro (EUR) Bugarski lev (BGN) Češka kruna (CZK) Danska kruna (DKK) Kuna (HRK)
 Mađarski forint (HUF) Poljski zlot (PLN) Funta (GBP) Rumunjski leu (RON) Švedska kruna (SEK) ostalo (molimo navedite (ISO oznaku)):
- 5.2.1.4. Iznos glavnice:
- 5.2.1.4.1. Isplata u jednokratnom iznosu
- 5.2.1.4.2. Plaćanje u višekratnim iznosima ⁽⁶⁾
Datum dospijeća (dd/mm/gggg)	Iznos
- 5.2.1.4.3. Iznos koji se redovito plaća
- 5.2.1.4.3.1. dnevno
- 5.2.1.4.3.2. tjedno
- 5.2.1.4.3.3. Ostalo (navedite učestalost):
- 5.2.1.4.3.4. Od datuma (dd/mm/gggg) ili događaja:
- 5.2.1.4.3.5. Ako je primjenjivo, do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj)
- 5.2.1.5. Kamate, ako su primjenjive
- 5.2.1.5.1. Kamate:
- 5.2.1.5.1.1. Nije navedeno u vjerodostojnoj ispravi/sudskoj nagodbi
- 5.2.1.5.1.2. Da, navedeno je u vjerodostojnoj ispravi/sudskoj nagodbi kako slijedi:

▼ **M2**

5.2.1.5.1.2.1. Iznos:

ili

5.2.1.5.1.2.2. Stopa ... %

5.2.1.5.1.2.3. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.2. Zakonske kamate (ako je primjenjivo) koje se izračunavaju u skladu s (navedite odgovarajuće zakone):

5.2.1.5.2.1. Kamate od (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) do (datum (dd/mm/gggg) ili događaj) ⁽⁷⁾

5.2.1.5.3. Kapitalizacija kamata (ako je primjenjivo, molimo navedite):

5.2.2. Vjerodostojna isprava/sudska nagodba u odnosu na nenovčanu izvršivu obvezu:

5.2.2.1. Kratak opis izvršive obveze

5.2.2.2. Obveza iz točke 5.2.2.1. izvršiva je prema sljedećoj osobi/sljedećim osobama ⁽⁸⁾ (prezime i ime/imena/ime trgovačkog društva ili organizacije):

Sastavljeno u: ...

Potpis i/ili žig suda ili nadležnog tijela koje izdaje potvrdu:

⁽¹⁾ Izbrišite po potrebi u potvrdi.

⁽²⁾ Upišite podatke svih vjerovnika ako se radi o više vjerovnika.

⁽³⁾ Upišite podatke za sve dužnike ako se radi o više dužnika.

⁽⁴⁾ Upišite podatke za druge stranke (ako postoje).

⁽⁵⁾ Ako je sud naložio da više osoba izvrši plaćanje, unesite podatke za sve osobe.

⁽⁶⁾ Upišite podatke za svaki obrok.

⁽⁷⁾ Upišite podatke za sva razdoblja ako se radi o više razdoblja.

⁽⁸⁾ Upišite podatke za sve osobe ako se radi o više osoba."

PRILOG III.

KORELACIJSKA TABLICA

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2., uvodni tekst	Članak 1. stavak 2., uvodni tekst
Članak 1. stavak 2. točka (a)	Članak 1. stavak 2. točke (a) i (f)
Članak 1. stavak 2. točke (b) do (d)	Članak 1. stavak 2. točke (b) do (d)
—	Članak 1. stavak 2. točka (e)
Članak 1. stavak 3.	—
—	Članak 2.
Članak 2.	Članak 4.
Članak 3.	Članak 5.
Članak 4.	Članak 6.
Članak 5. uvodni tekst	Članak 5. uvodni tekst
Članak 5. točka 1.	Članak 7. točka 1.
Članak 5. točka 2.	—
Članak 5. točke 3. i 4.	Članak 7. točke 2. i 3.
—	Članak 7. točka 4.
Članak 5. točke 5. do 7.	Članak 7. točke 5. do 7.
Članak 6.	Članak 8.
Članak 7.	Članak 9.
Članak 8.	Članak 10.
Članak 9.	Članak 11.
Članak 10.	Članak 12.
Članak 11.	Članak 13.
Članak 12.	Članak 14.
Članak 13.	Članak 15.
Članak 14.	Članak 16.
Članak 15.	Članak 17.
Članak 16.	Članak 18.
Članak 17.	Članak 19.
Članak 18.	Članak 20.
Članak 19. točke 1. i 2.	Članak 21. stavak 1.
—	Članak 21. stavak 2.
Članak 20.	Članak 22.
Članak 21.	Članak 23.

▼B

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 22.	Članak 24.
Članak 23. stavci 1. i 2.	Članak 25. stavci 1. i 2.
Članak 23. stavak 3.	—
Članak 23. stavci 4. i 5.	Članak 25. stavci 3. i 4.
—	Članak 25. stavak 5.
Članak 24.	Članak 26. stavak 1.
—	Članak 26. stavak 2.
Članak 25.	Članak 27.
Članak 26.	Članak 28.
Članak 27. stavak 1.	Članak 29. stavak 1.
—	Članak 29. stavak 2.
Članak 27. stavak 2.	Članak 29. stavak 2.
Članak 28.	Članak 30.
Članak 29.	Članak 31. stavak 1.
—	Članak 31. stavak 2.
—	Članak 31. stavak 3.
—	Članak 31. stavak 4.
Članak 30.	Članak 32. stavak 1. točke (a) i (b)
—	Članak 32. stavak 1. drugi podstavak
—	Članak 32. stavak 2.
—	Članak 33.
—	Članak 34.
Članak 31.	Članak 35.
Članak 32.	Članak 2. točka (a)
Članak 33.	Članak 36.
—	Članak 37.
—	Članak 39.
—	Članak 40.
—	Članak 41.
—	Članak 42.
—	Članak 43.
—	Članak 44.
Članak 34.	Članak 45. stavak 1. točke (a) do (d)
Članak 35. stavak 1.	Članak 45. stavak 1. točka (e)
Članak 35. stavak 2.	Članak 45. stavak 2
Članak 35. stavak 3.	Članak 45. stavak 3.

▼B

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
—	Članak 45. stavak 4.
Članak 36.	Članak 52.
Članak 37. stavak 1.	Članak 38. točka (a)
Članak 38.	—
Članak 39.	—
Članak 40.	—
Članak 41.	—
Članak 42.	—
Članak 43.	—
Članak 44.	—
Članak 45.	—
Članak 46.	—
Članak 47.	—
Članak 48.	—
—	Članak 46.
—	Članak 47.
—	Članak 47.
—	Članak 49.
—	Članak 50.
—	Članak 51.
—	Članak 54.
Članak 49.	Članak 55.
Članak 50.	—
Članak 51.	Članak 56.
Članak 52.	—
Članak 53.	—
Članak 54.	Članak 53.
Članak 55. stavak 1.	—
Članak 55. stavak 2.	Članak 37. stavak 2., članak 47. stavak 3. i članak 57.
Članak 56.	Članak 61.
Članak 57. stavak 1.	Članak 58. stavak 1.
Članak 57. stavak 2.	—
Članak 57. stavak 3.	Članak 58. stavak 2.
Članak 57. stavak 4.	Članak 60.
Članak 58.	Članak 59. i članak 60.
Članak 59.	Članak 62.
Članak 60.	Članak 63.
Članak 61.	Članak 64.

▼**B**

Uredba (EZ) br. 44/2001	Ova Uredba
Članak 62.	Članak 3.
Članak 63.	—
Članak 64.	—
Članak 65.	Članak 65. stavci 1. i 2.
—	Članak 65. stavak 3.
Članak 66.	Članak 66.
Članak 67.	Članak 67.
Članak 68.	Članak 68.
Članak 69.	Članak 69.
Članak 70.	Članak 70.
Članak 71.	Članak 71.
Članak 72.	Članak 72.
—	Članak 73.
Članak 73.	Članak 79.
Članak 74. stavak 1.	Članak 75. prvi stavak točke (a), (b) i (c) te članak 76. stavak 1. točka (a)
Članak 74. Stavak 2.	Članak 77.
—	Članak 78.
—	Članak 80.
Članak 75.	—
Članak 76.	Članak 81.
Prilog I.	Članak 76. stavak 1. točka (a)
Prilog II.	Članak 75. točka (a)
Prilog III.	Članak 75. točka (b)
Prilog IV.	Članak 75. točka (c)
Prilog V.	Prilog I. i Prilog II.
Prilog VI.	Prilog II.
—	Prilog III.